8ste Jaargang. Curacao den 17n. October 1891. N° 407

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,—pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Een Portret van Leo XIII

De *Revues des Revues*, van Parijs en de *Review of Review* van Londen en New-York, waarvan de redactie in protestantsche handen is, behelsden kortelings gelijktijdig eene studie over Leo XIII. Wij kunnen der verzoeking niet weerstaan onzen lezers eenige uittreksels mede te deelen, uit deze stadie, die wederom bewijst, welk een algemeene achting en diepe eerbied, zelfs door hen die niet tot de Katholieke Kerk behooren, voor den persoon des Pausen wordt gekoesterd.

In tegenstelling met Pius IX, die van een sterk en bloedrijk gestel was,—zoo zeggen deze schrijvers — behoort Leo XIII tot het getal der zenuwrijken. En dezen, men moge zeggen wat men wil, zijn de sterkste menschen : zij buigen zonder te breken. Leo XIII heeft dan ook, ondanks zijn schijnbare tengerheid en broosheid, een ongelooflijk weerstandsvermogen, aan krachtiger naturen ontzegd.

Bedenk eens, dat hij nu dertien jaren binnen de nauwe afsluiting van het Vatikaan is opgesloten, zonder een andere wandelplaats dan een tuin en een park van weinige honderden vierkante meters en in een wijk van Rome, die ten allen tijde tot de ongezondste gerekend, werd. Voeg daarbij den onmetelijken arbeid, waaraan hem het bestuur der Kerk dagelijks gekluisterd houdt en waarvan bijna het volle gewicht op zijne schouders drukt. Moet men geen wonderbare veerkracht van gestel bezitten om op zulk een hoogen leeftijd zoo 'n levenswijze vol te houden zonder er onder gebukt te gaan? Anderen dan hij zijn reeds bezweken. Leo XIII heeft reeds drie staatssecretarissen aan zijn zijde zien vallen. Eens, toen het meerendeel der prelaten zijner omgeving ziek was, zeide hij lachend: „ Alleen wij, *jongelui*, worden niet ziek." Een feit is, dat Z. H. sedert zijne intrede in het Vatikaan aan geen andere ziekte heeft geleden dan een voorbijgaande verkoudheid.

Te Perugia was Leo XIII herhaaldelijk ongesteld, hetgeen na de pauskeuze een thans overleden, bejaard kardinaal hoofdschuddend deed zeggen: „ Dat pontificaat zal niet lang duren." Leo XIII heeft dergelijke ongeluks-voorspellingen gelogenstraft. Het Pausschap schijnt voor hem de bron van Juventia te zijn geweest: hij heeft op het Vatikaan, zou men zeggen, de jeugd teruggevonden. Dit verschijnsel is overigens licht verklaarbaar. Bij het aanvaarden van het hoogste bestuur der Kerk, kwam Leo XIII in zijn element.—

Niet slechts een denker is de Paus, maar ook, en meer nog, een man van de daad. Doen is hem een noodzakelijke levensbehoefte. Evenals Anteus door de aanraking der aarde, zoo heeft Leo XIII door de aanraking der tiare nieuwe krachten en sterkte gevonden.

Een lang leven is overigens erfelijk in de familie Pecci. De broeder des Pausen, kardinaal Pecci stierf verleden jaar in vier en tachtigjarigen ouderdom. Een andere broeder, die op Carpineto woonde, bereikte den leeftijd van een en negentig jaren. Dokter Ceccarelli, de geneesheer des Pausen zeide onlangs: „ Buiten geval van zware ziekte, kan Leo XIII nog gemakkelijk tien jaren leven, zóó degelijk is zijn gestel." Het schijnt dat zijn levensdraad niet plotseling kan afbreken en dat hij zachtjes moet wegkwijnen, gelijk eene lamp, waaraan de olie ontbreekt.

Het overheerschende in Leo XIII zoo naar het lichaam als den geest, is iets door en door gezonds en volkomen gelijkmatigs. Er bestaat een innige betrekking tusschen zijn temperament en het ensemble van zijn leven. Als ooit de spreekwoordelijke uitdrukking: „ the right man in the right place" van toepassing was, dan is het op Leo XIII. Hij was geboren voor de pauselijke waardigheid en alles, in zijn leven heeft hem de weg ertoe gebaand. Zijne loopbaan is niet zooals bij de meeste menschen, het gevolg van het toeval en de omstandigheden. Zij heeft zich langzaam ontrold en met de geleidelijke en harmonische ontwikkeling van een meesterstuk der kunst of der natuur. Reeds in zijn kindsheid openbaart zich de roeping tot het priesterschap en sinds dien tijd volgde zij rustig haren loop. Hij komt van Carpineto naar Rome. De waardigheid van prelaat wordt hem opgedragen en hij oefent achtereenvolgens eenige der betrekkingen uit, die men de eerste schrede tot het pausschap kan noemen. Dertig jaren oud, wordt hij naar België gezonden als nuntius, naar het land der vrijheid en bij het toonbeeld van een constitutioneelen koning Leopold I, als ware het, om er den verlevendigenden tocht der moderne tijden in te ademen en zich door en door bekend te maken met de edelmoedige strevingen van zijn tijd. In Italië teruggekeerd bekleedt hij vervolgens den aartsbisschopszetel van Perugia en daar, in een vruchtbare en werkzame eenzaamheid, die twintig jaren duurde, voedt hij zijn ziel met de hoogste beschouwingen; als oplettend en belangstellend toeschouwer, volgt hij de beweging der nieuwe denkbeelden ; langzaam komen daar die gedachten, tot rijpheid welke hij later in zijne merkwaardige encyclieken zal nederleggen : in één woord, hij bereidt zich voor, en komt de beslissende dag, dan zal hij gereed zijn.

Na eene treffende beschouwing van Leo XIII als priester, die plaatsgebrek doet overslaan, gaat de *Review of Review* voort :

Zijn denkvermogen is altijd in werking : hij ontspant zich van den eenen arbeid door een' anderen op te vatten. Zijn voornaamste verstandelijke ontspanning bestaat in het maken van latijnsche verzen, waarin hij een meester is en die hij met zorg en liefde als het ware beeldhouwt. Overigens heeft de classieke oudheid noch fijner, noch keuriger kenner: Leo XIII is kunstenaar ; hij vereert den vorm. Het sierlijke, bewerkte Latijn zijner Encyclieken en redevoeringen verraden zijn zorg en zijn eerbied voor den stijl.

De H. Vader is mede een getrouw lezer van Dante : hij kent geheele zangen van den grooten Florentijn van buiten. Sedert Benedictus XIV — wien Voltaire zijn *Mahomet* opdroeg— is de tegenwoordige Opperpriester zeker de meest geletterde en de geleerdste Paus, die Petrus' Stoel beklommen heeft. In dit opzicht zet hij den rij der groote Pausen der Renaissance waardig voort.

Om Leo XIII, gaat onze zegsman voort, als Politicus, Diplomaat en Leeraar te schetsen zoude een boekdeel niet voldoelde zijn.

Hij die in onzen tijd den H. Stoel bezet houdt zal voorzeker eens tot de groote Paussen der geschiedenis worden gerekend. Gelijk de bewondering en de eerbied zijner tijdgenooten zijn deel zijn, zoo zal ook de nakomelingschap hem den cijns harer achting brengen en hem de plaats geven, die hem toekomt, naast Innocentius III, den Paus der groote en zegenrijke initiatieven, naast Nicolaas V, den Paus der Renaissance, den grondlegger der bibliotheek van het vatikaan en naast Benedictus XIV, den verlichten Paus, die de evenknie was der beroemdste genieën van zijn tijd. In eene eeuw, waarin het materieele geweld, om zoo te spreken, zijn apotheose viert heeft Leo XIII den roem verworven, dat hij, onder den meest tastbaren vorm de moreele kracht des Pausdoms deed herrijzen.

Hij heeft deze eeuwigdurende instelling, waarvan sommigen beweerden dat zij eene mummie was geworden, op het hoogste standpunt der maatschappij geplaatst, als het groote licht der toekomst ; hij heeft hare macht bij uitstek veralgemeend en vermaatschappelijkt. Met Leo XIII is de Paus, weder geworden de natuurlijke aanvoerder, de machtigste voortplanter, de groote Demiurg der algemeene beschaving, zooals J. de Maistre zoo schoon zegt.

Leo XIII is een moderne Paus, inzooverre de traditie van het Romeinsche Pontificaat dit toelaat, waar de

---

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

E luz koe nan a cendé kantoe di agua, tabata sirbi Hendrik di guía.

Ja diez bê caba él a perdé ánimo; diez bê esperanza di salvá su vida a bolbé animéle ¡ Porfin él no por a landá más; awor koe casi él por a cogé tera coe manoe, lo él tin di hogá miserablemente.

Nó, Kiro, su fiel Kiro, ta hibéle sano i salvo den braza dje aldeanonan.

E homber koe Hendrik a reconocé pa di promer, tabata Everard. Jen di alegría e anciano a brazá su favorito i él a gradicí Dios fervorosamente koe morto no a arrebatéle e tierno amigo di su vehez.

" —¡ Mi amigoenan ! " — e hoben extenuado dici ; —" mi roemán....Wouter........ta 'ya banda....Podiser boso por salvéle ainda.........mi no a deseá su morto.........¡ nó !......¡ Ay, salvéle ! "..............................

Hendrik a papia la pura verdad: Wouter tabata na media legua di distancia ayí fó. Lector, si bo no tin nada contra na acompanjá mi pa huntoe nos atravesá e lamar, anto lo mi moestra bo e *Bandido el Negro* ta cologá na braza di un paloe riba agua.

Di dia clá lo bo a temblá mirando e ser horrible ayí. Parti di su vestido ta na bandera na su curpa; su cara a bira color di indigo i su manoenan azul; su cabeinan largoe, mitar helado, tabata cologá den su cara toer ensangrentada.

Ahuyentá pa e tormenta i e inundación fó di su escondriho, camina no tabatin husticia pa hayéle, casualidad, más bien koe su voluntad, a hibéle na e molino di Hendrik. Sin koe ningún hende a reconocéle, á causa di tanta consternación i dje profunda oscuridad, él a lográ subi riba e vlot, sperando koe esai lo ta su tabla di salvación. ¿ Scapá di Husticia? esai lo él corda riba despues, ora e peligro inminente pasá.

Na momento koe su forzanan tabata bai acabando, un golpi di lamar a hicéle dal contra un paloe, i dolor dje herida koe él a recibí na su cabez, en lugar di privéle di su última forza, a revivéle como di repente. El a cogé e paloe tené duroe, i coe un forza extraordinaria él a brazá un dje takinan di más diki.

Largo ratoe él a keda ayí ta cologá; él no tabata mirá yudanza di ningún banda, i cualké otro hende, no siendo Wouter, morto lo a parcé nan e fin inevitable di tal estado.

Su wowonan kibrá tabata buscá modi di penetrá e oscuridad, i na di mínimo ruido koe por a figuréle producí pa un ser viviente, él tabata elevá su voz ronca, implorando socorro; ¡ pero toer tabata en vano!

Porfin su voz a hogá den su garganta i su wowonan a cerrá : ya su manoenan tabata bai los largá e braza di paloe, ora él kier tendé golpi repetido di rema ta soná.

Socorro tabata acercando.

Wouter a reviví.

Briljo rosado di un antorcha a iluminá e superficie di agua, i bien pronto bo por a observá un boto tripulá coe algún hende, koe sin duda tabata bini pa salvéle.

— " ¡ Socorro !; Socorro ! " — e infeliz a balbuceá. Ainda un dos tres golpi más di rema, i e boto a keda pará bao dje paloe.

Coe un audacia i forza sorprendente, un homber aunke anciano cabá, a subi riba e paloe, los Wouter su manoenan, i él a largéle zak poco poco den braza dje dos remadonan koe a ponéle droemi den e embarcación.

¡ Ta kende tabata e salvador?

Ora Wouter a habri su wowo, él a hayá pará un banda di djéle....pastor Everard.

Un sonrisa celestial di dicha a iluminá cara dje anciano ; e criminal a temblá di cabez te na pia.

Tan pronto Everard a tendé di boca di Hendrik den ki peligro Wouter tabata, él no a vacilá un solo instante. El a puntrá kende kier bai ayudéle na hibá un bon obra á cabo, coe peligro di nan propia vida. Dos aldeano valiente a presentá nan servicio. Nan a drentá un boto, i e frágil embarcación, apesar di ruego i súplica di toer hende, a sali ta luchá contra e elemento embravecido, arrostrando peligro riba peligro. No tan pronto viento a caba amenaza di birá e boto, koe lamar a herá di yenéle ó di daléle kibrá na pida pida ; ma nada dj'esai no a desmayá ánimo di su tripulación. Un ora largoe nan a kedá ta bai bini den incertidumbre, i sin exegeración alguna,

vrees voor nieuwigheden en de eerbied der gewoonte somtijds buitensporige afmetingen aannemen. (De lezer houde in het oog, dat een Protestant aan het woord is). Hij heeft zijn tijd lief en begrijpt dien: daarom was het hem gegeven tot op hoogen graad invloed erop uit te oefenen. Hij kent zijne eeuw door en door. Heeft hij in zijne Encyclieken al hare wonden gepeild, al hare behoeften, al hare gezonde strevingen heeft hij evenzeer begrepen. In al zijn consekwenties en menigvuldige vertakkingen heeft hij het hoofdfeit der XIXde eeuw gevat en onderscheiden: wij bedoelen de vorderingen der democratie. Hij mag de uitspattingen der nieuwe macht duchten of hare afdwalingen veroordeelen, maar hij veroordeelt haar in geene zijner rechtmatige betoogingen.

Gelijk weleer zijn voorganger Petrus, op de golven van het meer van Genezareth, heeft de H. Vader zijne netten uitgeworpen in de onmetelijke zee, die aan den horizont der toekomst aanrolt en hij heeft niet gevreesd het schip, waarvan hij de stuurman is, daarheen te sturen. De sociale kwestie, dat vreeselijke raadsel, dat op den drempel de XXste eeuw staat, is het middelpunt zijner edele zorgen geworden.

De Paus begrijpt de noodzakelijkheid en de macht der pers, al aarzelt hij soms dit werktuig te hanteeren. Hij is een vlijtig en hartstochtelijk (?) lezer van dagbladen en revues, wat voor een Paus iets nieuws (?) en gewaagds (?) is.

Leo XIII heeft altijd een zwak gehad voor het journalisme. Hij betoont zich altijd zeer mild in het subsidieeren van bladen, die een beroep op zijne mildheid doen. Om hunne bibliotheek te verrijken, betaalden de Pausen der Renaissance de manuscripten der oudheid met hun gewicht in goud. Is het heden ten dage geen even nuttig werk en even verdienstelijk in zijn soort, een orgaan te steunen dat propaganda maakt voor de katholieke ideeen en de belangen van den godsdienst voorstaat?

Na nog eenige regelen aan de politiek des Pausen in Europa en Amerika te hebben gewijd, waarmede de schrijver op zijn wijze aantoont, dat Leo XIII met zijne eeuw medeleeft, besluit de *Review* aldus:

Het Pausdom was verbrijzeld en vernederd op het einde der regeering van Pius IX. Leo XIII schonk het, bij den eerbied der volkeren en bestuursliedén het prestige en den invloed weder, die zijn glorie waren in de heldentijden zijner geschiedenis. Zelden heeft de tiare zoo schoon, zoo levendig en zoo verre hare glansen verspreid.

Het katholicisme mag er fier op zijn in zijn opperhoofd een man te begroeten, wiens grootheid van karakter en intelectuëele meerderheid de bewondering en de achting afdwingen zijner tijdgenooten en hem onder de souvereinen der XIXde eeuw op het hoogste voetstuk plaatsen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De begrafenis van den ZeerEerw. Heer Pastoor De Vries heeft op Aruba met alle plechtigheid, die daar mogelijk was, plaats gegrepen. De belangstelling van het volk, dat in den Ontslapene een vader en weldoener verloor, was zeer levendig. In de drie kerken van het eiland werd door de drie pastoors een plechtige H. Mis van Requiem opgedragen, die door een menigte geloovigen werd bijgewoond.

Op Curaçao celebreerde Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten in de S. Annakerk te Otrobanda verleden week een pontificale H. Dienst tot rust der ziel van den overledenen priester. Ook in de andere kerken van ons eiland werden H. H. Missen tot dat doel gezongen.

Moge God deze smeekgebeden verhooren en den waardigen priester spoedig in zijn schoonen hemel opnemen!

—

Tot leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid werden ll. Woensdag gekozen de heeren mr. R. M. Ribbius, J. H. M. Ellis en M. P. Curiel.

—

De overvloedige regens, die vooral in het stads-district deze dagen gevallen zijn, hebben weer duidelijk aangetoond op hoeveel punten nog dringende verbeteringen vereischt worden. Een inzender in de "Vrijmoedige" van ll. Donderdag heeft reeds op een paar zaken van belang gewezen, ofschoon onze aandacht meer op het algemeen belang, —nl. dat het kerkpad der R. K. Kerk tot aan de tramvia overstroomd was — dan op de "afdaken" van den heer D. Senior is gevallen.

Ook het monnikenwerk, dat de gevangenen d. d. verrichten met het uitscheppen der goten, bezorgde meer last dan voordeel. In plaats van het uitgebaggerde slijk aanstonds te vervoeren naar een schadelooze plaats hoopte men het op aan de zijden der goten, zoodat het bij de eerste bui de beste weer voor de helft naar binnen stroomde en wat liggen bleef, bij het doorbreken van de zon zulk een ondragelijken stank verspreidde, dat menigeen wenschte, dat men de goten liever gelaten hadden zoo zij waren.

Een uiterste onvoorzichtigheid werd ook ll. Donderdag op Pietermaai begaan, waar men de planken, die de goot afsluiten, die tusschen de huizen der Dames De Lima en der HH. Geestelijken doorloopt, na opening vergeten had te sluiten of onvoeldoende gesloten had. Het gevolg daarvan was, dat toen de duisternis inviel de goten open lagen en in minder dan een half uur zeven menschen er in vielen. Men mag het een wonder noemen, dat er op dat uur door dat lakenswaardig verzuim geen ongelukken zijn voorgevallen.

—

Op art. 66 der laatste nieuwe politie-verordening schijnen de muildieren der "Curaçaosche *Paardenspoorweg*" een uitzondering te mogen maken. Althans bij het verwisselen der beesten hebben de afgelosten hunnen weg naar huis alleen te zoeken. Dit zou op zich zelf zoo hinderlijk niet zijn, ofschoon het altijd tegen de wet blijft, indien deze dieren de gewoonte niet hadden, om, na hun diensturen volbracht te hebben, steeds op dezelfde plaats vlak onder de ramen der huizen een oogenblik uit te blazen en er hun behoefte te doen. Dit veroorzaakt een vreeselijke stank en overlast, waartegen de politie-verordening evenéens haar straffen bepaalt. — En toch geschiedt dit dagelijks in 't gezicht van de politie-wacht.

—

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Merced Atalido, Francisco Basilio, Eduardo Baunder, D. Dominguez & Co., A. S. de Lima, Jan Elsevijf, Eugenie Grand, Fransues Genricus, St. Maria, Eleonora Hertog, Maria A. Pereira, Josefina Lavarze, Cornelia A. Mendez y Esposa, Cipriana Mareuñez de R. Fidel Morao, Ernesto Willman en Bersijnl Selaciez.

NEDERLAND.

Het fraaie weder bracht duizenden op de been, om den stoet, waarmede de Koningin-Regentes, voor het eerst de zitting der Staten-Generaal openende, zich naar het gebouw der Tweede Kamer begaf, te aanschouwen. Kort voor het vertrek van den stoet vertoonde zich koningin Wilhelmina in de straten in haar met ponny's bespannen wagentje, waarbij zij allerwegen door de menigte hartelijk werd toegejuicht.

De regentes begaf zich naar de troonzaal rijdende in de traditioneele met acht paarden bespannen glazen koets, tusschen de gelederen der aan weerzijden opgestelde militaire macht, waarachter tiendubbele rijen toeschouwers.

De tribunes in de vergaderzaal waren eivol. De rijk met goud en schitterende ridderorden gedekte uniformen gaven aan de vergadering een glansrijk aanzien. Slechts weinige leden waren in zwarten rok, zooals de heeren Shaepman, Vrolik, Heldt en Poelman.

Even één uur deed de kamerheer-ceremoniemeester de gebruikelijke aankondiging: "de koningin-regentes."

Weldra betrad de regentes — nog steeds gekleed in zwaarrouwtoilet — de zaal en begaf zich, links en rechts de leden begroetende, naar den zetel naast den troon. De troon zelf bleef onbezet. Achter H. M. plaatsten zich de grootmeesteres barones Van Hardenbroek en een *dame du palais*.

Hare Majesteit de koningin-regentes hield daarbij de volgende opening-rede:

Mijne Heeren,

Met dankbaarheid zie ik de Staten-Generaal rondom mij vereenigd, gereed om hunnen arbeid te hervatten.

De algemeene toestand van land en volk stemt in menig opzicht tot tevredenheid.

De betrekkingen tot alle buitenlandsche mogendheden zijn van den meest vriendschappelijken aard.

Zee en landmacht gaan op loffelijke wijze voort haren plicht te betrachten. Beiden toonden zich, ook waar de blokkade der kust van Atjeh meer dan gewone inspanning van de zeemacht vordert, voor hare taak berekend.

De geldmiddelen des Rijks eischen, wegens reeds vroeger bevolen uitgaven, versterking.

Handel en scheepvaart breiden zich uit: de uitkomsten der volksnijverheid zijn niet onbevredigend: de oogst heeft door de ongunstige weersgesteldheid geleden, maar de toestand van den veestapel is gunstig.

Duidelijk is bij de laatste verkiezingen opnieuw de wenschelijkheid gebleken, dat op ordelijke wijze, zonder langere vertraging, in wetgeving en staatsbestuur de hervormingen worden tot stand gebracht, waarvan de noodzakelijkheid is erkend en waartoe de Grondwetsherziening den weg heeft geopend.

Daarheen zal mijn streven zijn gericht.

De indiening van een wetsontwerp tot regeling van het kiesrecht, deze noodzakelijke voorwaarde van blijvende verbetering, wordt voorbereid.

Herziening der provinciale en gemeentewetten zal hierop moeten volgen. In afwachting daarvan kunnen tijdelijke maatregelen getroffen worden tot ondersteuning van te zwaar belaste gemeenten.

Verbetering van het rijks belastingstelsel is een dringende eisch der rechtvaardigheid. Wetsontwerpen, om hieraan te voldoen, zullen u spoedig bereiken.

Tot een organisatie der landmacht en tot vorming der levende strijdkrachten, welke, zonder te groote persoonlijke offers, de weerbaarheid van ons volk kunnen verzekeren, worden voorstellen in gereedheid gebracht. Inmiddels zal u een voordracht worden gedaan tot tijdelijke versterking der nationale militie.

Het materieel der zeemacht eischt verbetering. Maatregelen worden beraamd om daarin te voorzien.

Eene wettelijke regeling der administratieve rechtspraak zal met ernst worden voorbereid.

De indiening van het ontwerp van een wetboek van militair strafrecht mag in deze zitting worden te gemoet gezien.

Van andere deelen onzer wetgeving zal eene herziening worden ter hand genomen.

Wettelijke bepalingen omtrent den leerplicht zullen u worden voorgedragen.

Het vakonderwijs ten behoeve van handel en zeevaart, nijverheid en landbouw, kan rekenen op mijnen steun.

Aan verbetering van onze maatschappelijke toestanden, ook in verband met de eischen van handel en nijverheid, blijf ik mijne aandacht wijden.

Maatregelen in het belang van de veiligheid en gezondheid in fabrieken en werkplaatsen en tot verbetering van het lot van oude en verminkte werklieden, zullen, naarmate het door den wetgever bevolen onderzoek vordert, worden ontworpen.

Het welzijn van onze overzeesche bezittingen gaat mij gestadig ter harte.

Het bestuur van Nederlandsch-Indie te doen beantwoorden aan de eischen des tijds, door onbekrompen aanleg van daartoe noodige werken de ontwikkeling te bevorderen; belemmeringen van den vooruitgang op te heffen; en door toenemende welvaart der inlanders aan de Indische financiën een vasten grondslag te geven, zal mijn ernstig streven zijn.

De maatregelen van bedwang op Noord-Sumatra zullen zoolang noodig, met kracht worden gehandhaafd; opdat alle verzet worde gekeerd, rust en orde verzekerd.

In Suriname verwacht ik van eendrachtige samenwerking met de Koloniale Staten, goede vruchten voor de welvaart en den vooruitgang der kolonie.

Veelomvattend en ernstig is de taak, waarvoor ik, tot verzekering der stoffelijke en zedelijke welvaart van het Nederlandsche volk, met vertrouwen de medewerking inroep der Staten-Generaal.

Moge uw arbeid, mijne heeren, onder Gods zegen, strekken tot blijvend welzijn van het dierbaar Vaderland.

In naam der Koningin, verklaar ik de gewone zitting der Staten-Generaal te zijn geopend.

Na het uitspreken der troonrede verliet H. M., begeleid door de commissie, de vergaderzaal, om zich op

---

na cada golpi di rema, e tres homber generoso den dje boto tabata mirá nan morto nan delanti.

Porfin ¡ Dios gracias! nan esfuerzo a ser coronado.

— "¿ Wouter, bo ta reconocé mi?"— e pastor dici arrodiljando cerca e desgraciado —"¿ Bo ta conocé mi, Wouter?"

Jen di verguenza e criminal a kita cara. E pastor a observá esai i él a continuá.

— "No temé nada, Wouter. Mi ta bini únicamente en cumplimiento di mi deber. Mi a yegá di bisá bo, koe den mi lo bo haya un amigo den bo adversidad. Largá nos loebida toer lo ke a pasá; largá nos ser amigo, largá nos ser roeman, Wouter."

— "¡ Largá mi en paz!" — e malhechor a murmurá, i ainda más él tabata buscá modi di scondé pa e pastor, su cara iluminá pa briljo dje antorchanan.

E sacerdote a hizá su wowonan na cieloe ta rezá pa e infeliz.

— "¡ Wouter!" — él a continuá á la fin: —"bo a cometé hopi maloe riba mundo; bo ta haya bo aki awor ¡ ai! no nengá, na momento di más sublime di bo vida; morto ta acercá bo. Dirigí, mi ta suplicá bo, bo corazón na Dios, koe desgraciadamente bo a desconocé, i lo Él tin misericordia coe bo. Ja nos toer a perdoná bo, lo ke bo a haci nos. Mi roemán den Senjor, mi ta rogá bo esai pa mi cabei blancoe; pa e pordón koe Lena a concedé bo riba su cama di morto; pa e amor di bo jioe koe lo mi sinjá deplorá i stimá memoria di su tata; pa bo alma, Wouter, koe no mester bai perdí eternamente — scuchá mi voz."

— "Lena," e malhechor a balbuceá.

— "Sí, Lena, koe ta den cieloe ta pidi pa bo.

— "¿ El a moeri antó?"

— "Sí, Wouter, él a bai reposá, i bien pronto bo lo ta su tras."

E *Bandido el Negro* a temblá tendendo e predicción ayí.

— "¡ Moerí....A mi moerí ...esai ta terrible!" — e miserable a gritá ta yorá. — "¡ Ma nó! ta mentira lo ke bo ta papiá mi di un vida futura. No tin ningún Dios ta sperá mi después dje existencia aki pa pidi mi cuenta di mi accionnan i pa castigá mi. I sin embargo, mi ta temblá"..............

Jorando Wouter a keda ta bolte den e boto, koe a siguí ta cortá lamar bao di golpi di rema dje dos aldeanonan.

E pastor tabata sintá cerca e *Bandido*, rezando i rogando coe lágrima na wowo.

— "¡ Bo ta temblá, Wouter!" — e sacerdote dici ora él a tendé su última expresionnan. "¡ Ai! Si bo ta sigur koe no tin un Dios severo, un vida futura, un eternidad ta spera bo, ¿ pakiko bo ta temblá anto? E miedoe ayí ta e duda koe a apoderéle di bo, ta e última exhortación dje Ser todopoderoso, pa bo reconciliá bo coe mundo i coe n' Ele, promer bo comparecé delanti di su trono.

Tan dulce i persuasiva, e pastor a continuá ta papiá coe e bandido endurecido, i ta repetí e palabranan koe Lena a proferí riba su cama di morto — palabranan di perdón.

—"¡ El!" .... — Wouter a doená pa contesta; — "ma bo, ¿á bo?"

— "A mi, mi a perdoná bo ta hopi tempoe caba toer lo ke bo a haci mi, Wouter."

— "¡ Esai ta bo venganza anto!"

— "Venganza di un Cristian; mi a pidi pa bo, manera nos divino Salvador, ora El tabata clavá na cruz: ¡ Senjor, perdonéle pasobra él no sabi kiko él ta haci!........Wouter, atrobé mi ta rogá bo, dirigí un sola mirada na cieloe pidi perdón."

E *Bandido el Negro* su corazón a coeminsá ta bati bao di impulso di un sentimiento desconocido p'éle te hasta aki. Voz di Everard, koe den e última oranan a entretenéle di un manera tan consoladora, a haci remordimiento despertá den su alma, i, ¡ ki milagro! un chispa di esperanza tambè a cai den su corazón desesperado.

E boto tabata luchando difícilmente contra e ólanan: afortunadamente koe e promer luz di dia a habri. Extasia, apesar di ser anikilá pa calamidad koe a azotá Loverghem, e aldeanonan a saludá regreso di pastor Everard coe grito di alegria.

E boto a tracá tera.

E cristian a salvá vida di su grandisimo enemigo..................

Conclusión ta continuá.

—o—

de bepaalde wijze naar het kon. paleis terug te begeven. De zitting werd, nadat de commissie was teruggekeerd, door den voorzitter gesloten.

Bij het vertrek der regentes stond de koningin voor een der ramen met een pop in de hand en wuifde haar moeder vriendelijk toe, wat door deze met een hoofdknik werd beantwoord.

Gedurende de afwezigheid der koninginweduwe vertoonde de koningin zich voor verschillende vensters, en de regentes ontving bij haar terugkeer in het paleis weder handgewuif van haar dochter. Beiden werden door het talrijke publiek hartelijk toegejuicht.

— Nu een groote ramp Spanje heeft getroffen, en geheele steden door overstroomingen zijn verwoest, waarbij honderden personen het leven verloren, hebben de spaansche legatie te 's Gravenhage, de consulaten te Amsterdam en Rotterdam, de vice-consulaten te Arnhem, Vlissingen, Terneuzen en Den Helder een inschrijving geopend.

Alle giften zullen door hen dankbaar voor hun ongelukkige landgenooten in ontvangst worden genomen.

BUITENLAND.

Rome.— Z. H. Leo gaf 30 Sept. audiëntie aan 2000 Fransche pelgrims. Z. H. verklaarde hun zijne Encycliek over het socialisme, en zeide o. a., dat de ware en vreedzame oplossing der sociale quæstie niet enkel verkregen kan worden door wetten, omdat zij eene verantwoordelijkheid mede brengt tegenover God. De Paus drong verder op zondagsrust aan, ter betere vervulling der godsdienstplichten, en ried ten slotte de oprichting van patronaten aan, onder leiding van bisschoppen.

21 Sept. is eene pauselijke breve openbaar gemaakt betreffende het duel. De Paus betreurt het, dat het tweegevecht nog bestaat; het is een overblijfsel uit de barbaarschheid en strijdig met de hedendaagsche beschaving en het natuurlijk recht. Z. H. betreurt het ook, dat het tweegevecht nog kan plaats hebben in landen, waar het bij de wet verboden is. De Paus vertrouwt op de medewerking van allen, regeerders en onderdanen, om die maatschappelijke kwaal te doen verdwijnen. De Paus bestrijdt ook het vooroordeel, dat het duel nog voor de militairen kan geduld worden. Het natuurrecht en de christelijke beschaving, zegt Z. H., zijn voor allen gelijk zonder onderscheid.

— Er is sprake van een internationaal Congres van sterrekundigen, te houden in het Vaticaan. De Romeinsche correspondent van de *Tablet* zegt, dat de beroemdste geleerden, en allen, die zich in de astronomie onderscheiden hebben, zullen worden uitgenoodigd.

— Den 20 September jl. was het de 21e verjaardag der overweldiging van Rome door de Piemonteesche troepen, onder generaal Cadorna. De radicalen der Eeuwige stad hadden zich voorgenomen, met meer dan gewonen ijver die overweldiging te vieren, om zich te wreken over het uitstellen der onthulling van Garibaldi's standbeeld te Nizza; maar, wijl juist eenige duizenden Fransche pelgrims door den H. Vader in audiëntie ontvangen werden, zag de Italiaansche regeering wel, dat eene zekere matiging geraden was, om ernstige gevolgen te voorkomen. Daarom had de minister van binnenl. zaken strenge bevelen uitgevaardigd, dat de pelgrims niet in het minst mochten gehinderd worden. De radicalen zagen zich dus genoopt, van hunne demonstratiën af te zien, of ze tot nadere gelegenheid uit te stellen.

Wat is sedert de overweldiging der Pauselijke Staten van Italië geworden? Nooit, sedert meer dan vier eeuwen, was Italië armer, ongelukkiger, onzekerder van de toekomst, aan meer gevaren blootgesteld dan nu. Alles, wat in Europa gebeurt, wordt door Italië beschouwd met het oog op de Romeinsche kwestie. Geen enkel gouvernement mag eenen vinger verroeren, of men beeldt zich in, dat het de hand op Rome gaat leggen. Rome, ziedaar alles wat hen voor den geest spookt. Rome is altijd en overal hunne nachtmerrie. Het moet noodzakelijk tot eene oplossing komen: de geheele onafhankelijkheid van het Hoofd der H. Kerk.

Italie.— Ondanks een stroomenden regen verzamelden zich zondag te Rome toch een 60tal liberale vereenigingen met hunne vaandels bij de Porta Pia, om den 21n verjaardag van Rome's overweldiging te vieren. Nadat de syndaco Gaetanie een telegram van den Koning had voorgelezen, hield Socci de gelegenheidsrede, om aan Aspromonte, Mentana, Villagori en Porta Pia te herinneren, de Italiaansche democratie te bewierooken en den H. Stoel aan te vallen. De Paus verzamelt heden zijne getrouwen in het duister (!) om zich, zoo zeide hij o. a., maar wij vieren onze dooden in het volle daglicht. Welnu de pelgrims zullen zien, dat het Vaticaan een reusachtige herberg is, en dat daarbuiten alle Italianen gereed staan, om de onschendbaarheid des vaderlands te handhaven; de tijd zal komen, dat de middeneeuwsche gastvrijheid niet zal kunnen beletten, dat de verlagende Kerk door de verheffende school zal worden vervangen.— Het spreekt van zelf, dat deze van venijn druipende toespraak dapper werd toegejuicht!

— De *Opinione*, het orgaan van den premier De Rudini, zegt, dat de krijgszuchtige toespraken van den Duitschen Keizer te Schwarzenau, München, Kassel en Erfurt, bewijzen hoe diep hij overtuigd is, dat zijne oprechte bedoelingen, om den vrede te handhaven, ijdel zijn, en de Duitsche eenheid te vuur en te zwaard zal moeten verdedigd worden.

— De Turksche roovers, die in den laatsten tijd zulke goede zaken maakten, vinden navolging bij hunne Italiaansche collega's. Bij Viterbo is een burger dier stad gevangen genomen door roovers, die *f*. 10,000 als losprijs voor hem eischen. In den geheelen omtrek wordt door gendarmen naar de bandieten gezocht.

Duitschland.—Keizer Wilhelm heeft zijne goedkeuring gehecht aan de ministerieele beschikking, waarbij, van 1 October af, de strenge pasbepaling voor Elzas-Lotharingen aanmerkelijk worden verzacht. Krachtens deze beschikking zullen voortaan nog slechts in actieven dienst staande militairen, voormalige officieren, kweekelingen van de militaire scholen in het buitenland en personen, die vóór de vervuiling van hunnen militieplicht het Duitsche burgerschap verloren hebben, aan het passtelsel onderworpen zijn. Het visum geschiedt kosteloos. Het stelsel van aanmelding, dat de pasdwang vervangt, schrijft aan ieder buitenlander voor, zich binnen 24 uren na aankomst in de betrokken gemeenten van het rijksland aan te melden, waarbij bovengenoemde personen den geviseerden pas moeten overleggen. Wordt hieraan niet voldaan, dan worden zij het land uitgezet.

— In de regeeringskringen wordt zeer goed ingezien, dat de bevolking van het Rijksland in eene moeilijke positie is. Eeuwen lang heeft zij onder de oorlogen tusschen Duitschland en Frankrijk geleden, en thans verkeert zij in volslagen onzekerheid over de toekomst. Indien zij zeker wist, dat het minstens 30 jaren vrede zou blijven, of dat in den volgenden oorlog Duitschland weder overwinnaar zou zijn, zouden de Elzassers de Duitsche heerschappij onvoorwaardelijk erkennen; maar nu zij niet weten, wat de toekomst hun nog kan bieden, durven zij uit vrees voor de wraak der Franschen geene sympathie toonen voor Duitschland. De bevolking van Lotharingen is geheel en al Fransch. 2000 officieren in het Fransche leger zijn uit Lotharingen afkomstig. De boeren, zoo wordt verzekerd, zijn onverschilliger en met genoegen zien zij, dat de Duitsche regeering veel doet, om hun lot te verbeteren. Het Duitsche gouvernement weet zeer goed, dat het weinig oprechte aanhangers heeft; maar het weet ovenzeer, dat slechts weinigen zich verzetten. Het zijn meest jongelieden van 20 tot 25 jaar. De groote meerderheid der bevolking is passief. Zij houdt niet van Duitschland; maar geeft geen reden tot klachten.

—De Keizerin heeft 10,000 mark gegeven voor een nieuw orgel in de in aanbouw zijnde kerk van den H. Sebastianus te Berlijn. Bij de bekendmaking hiervan, zei de Pastoor der parochie, dat dit niet het eerste blijk was, dat de Keizerin gegeven had van het belang, dat zij stelt, om de katholieken der Pruisische hoofdstad van de noodige kerkornamenten te voorzien.

Zestig Amerikaansche pelgrims uit de staten Michigan, Indiana en Iowa, die te Trier zijn aangekomen, hadden de reis gemaakt met het Nederlandsche stoomschip „ Obdam," waarmede zij op 29 Augustus New-York hadden verlaten. Na hun bezoek aan den H. Rok, begaven zij zich naar hunne familiebetrekkingen in Duitschland, om eerst 24 October viâ Rotterdam naar Amerika terug te keeren. Onder hen bevindt zich een blinde man uit den versten uithoek van Nebraska; hij had twee dagen en drie nachten met den sneltrein moeten reizen, om New-York te bereiken.

Spanje. — De bijzonderheden, omtrent de overstrooming van de stad Consuegra medegedeeld, zijn ijzingwekkend. De stad ligt aande beide oevers der Amarguilla. De rivier nu begon plotseling te rijzen. Bij het vallen van den avond was de waterstand normaal. De storm dreef iedereen in huis, en het zwellen van den stroom werd niet bemerkt vóór het te laat was, om te waarschuwen en aan te sporen tot eene algemeene vlucht. De inwoners lagen te bed, toen het water in de huizen drong, en honderden bleven, waar zij waren, in de hoop, dat het water wel niet hooger zou rijzen, of bevreesd, om te vluchten langs de straten, waar het water hun reeds tot aan de knieën kwam, totdat de snelgezwollen stroom de huizen had ondermijnd en ze deed instorten met hunne bewoners in eene zee, reeds meer dan eene manslengte diep.

De minister van binnenl. zaken is ter plaatse aangekomen. Hij heeft per telegraaf vermeerdering van gendarmen aangevraagd, want er is eene bende lijkenplunderaars, ware hyena's, voor den dag gekomen, roovende, al wat er kostbaars bij de ongelukkige dooden gevonden wordt. Reeds zijn acht mannen gevangen genomen en ook vier vrouwen. Een vrouwenlijk waren de ooren afgesneden, om zich meester te maken van de daaraan hangende juweelen ringen. Er zijn nu, onder leiding van 9 officieren, 150 soldaten van de genie aangekomen, om het zoo dringende werk der opruiming te verrichten. Overal vindt men de sporen der overstroomingen: dooden, puinhoopen en verwoestingen van slijk en steenen. Te Almeria zijn 5000 gezinnen zonder voedsel en onderkomen, en in honderden steden of dorpen is het even treurig gesteld.

Consuegra is slechts een deel van het ongeluk. De rijstoogst te Valencia, de rozijnenteelt in Malaga, de wijngaarden in Almeria, de aardappel- en de graanvelden in de landstreken ten zuiden van de Ebro liggen voor dit jaar verwoest. De sterfte van vee en paarden is nog niet te begrooten Gaat men na, hoeveel de Staat uit te geven zal hebben, om de schade aan openbare gebouwen, aan wegen, vaarten en diensten te herstellen, dan is het bijna geene vraag meer, of de schatkist te kort zal schieten in het lenigen der bijzondere ellende. Niets natuurlijker dus dan, dat de liefdadigheid langs alle wegen wordt opgezocht en opgeroepen, om te doen wat in deze haar plicht is. En het zou slechts een bewijs zijn, dat het begrip van gemeenschap aller christenvolken meer dan een klank is, wanneer de milddadigen aller landen wedijverden, om onderstand te helpen bieden aan de ongelukkige Spanjaarden.

Frankrijk. — In het verleden zaterdag 19 *Sept.* gehouden algemeen kappitel te Lyon, is tot Generaal der Domicanen gekozen de HEw. pater Andreas Fruwirth, Provinciaal der Oostenrijksche provincie. Zijne wetenschap en vele goede hoedanigheden hadden hem een hoog aanzien verworven, zoowel bij de seculiere als reguliere geestelijkheid. Zijne intrede in de Orde der Dominicanen dagteekent van 1863. De nieuwe titularis is 46 jaar oud. Het kapittel is gehouden te Oullins, op een uur afstands van Lyon, en kon uit vrees voor het gouvernement en het grauw niet in de stad zelve plaats hebben.

Rusland.— In de zuidelijke gouvernementen heeft de nood, die er heerscht, alreeds ten gevolge, dat het aantal rooverijen er schrikbarend toeneemt. Er gaat geen dag voorbij, zonder dat er tijding komt van een moord. Vooral in de districten van den Caucasus is het treurig gesteld. Groote troepen hongerige bedelaars zwerven rond, kampeeren in de bosschen, en loeren daar op de weinige reizigers, die zij aanvallen en berooven. Zij komen 's nachts in de dorpen, breken de huisdeuren open, en nemen wat zij kunnen, om hun honger te stillen. In den omtrek van Elizabethpol hebben die benden zelfs de boeren vermoord, en zich meester gemaakt van hunne hoeven. Twee gezinnen, bestaande uit 22 personen, zijn omhals gebracht door roovers. Eene bende van 50 man overrompelde twee huizen, doodde de bewoners en bleef in de huizen tot er al de levensmiddelen op waren geteerd. Op een uur afstands van Elisabethpol werd een diligence bij klaarlichten dag door roovers aangevallen en de passagiers van alles beroofd.

Turkije.— De cholera-epidemie onder de Mahomedaansche bedevaartgangers is dit jaar erger geweest dan ooit te voren, vooral te Mekka. Gedurende den bedevaartstijd moeten er ruim 11,000 menschen aan de gevreesde ziekte bezweken zijn.

Oostenrijk.—Keizer Frans Jozef heeft een dagorder tot zijn leger gericht, waarin hij verklaart de overtuiging te hebben verkregen, dat het geheele leger voortdurend vooruit gaat en meer en meer bekwaam wordt, om zich in den oorlog staande te houden. Het leger biedt allen waarborgen aan, dat het in staat is, elke taak te vervullen, die het in vredestijd zoowel als in dagen van gevaar kan worden opgelegd.

—Volgens de *Neue Freie Presse*, zal de oorlogsbegrooting slechts zes millioen hooger zijn. De dagbladen zijn zeer tevreden over de besluiten van den jongsten ministerraad, waar de bezuinigings-politiek zegevierde.

Rumenie.— Koning Karel, diep geschokt door de ziekte zijner vrouw, zou voornemens zijn, afstand te doen van den troon. Een telegram van generaal Floresco aan den minister van buitenl. zaken, heeft het gouvernement daarvan bericht. Te Bucharest heerscht groote ontroering. Volgens berichten uit Palanza, is de toestand der Koningin eenigszins beter.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.— Comisión di presupuesto lo no poné derecho di 10 por ciento riba ferrocarrilnan, ma compañianan a rebahá tarifa di trasporte di trennan expreso.

Na Marseille un homber a tirá un cuchieuw den e wagen koe ministronan tabata adén. Caboe dje cuchieuw a caí den cara di un oficial.

Cámara di Comercio a invita ministronan na un comementoe.

Ministronan a anunciá koe nan lo someté un lei na Cámaranan, pa instituí arbitrahe na caso di ponementoe di trabao abao.

Ministronan lo sostené delanti di Senado entrada liber dje promer materianan koe ta necesaria pa industria

Londres.— Dia domingo nan a derá Parnell.

Nan a lamantá fô di banki di Inglaterra 50,000 libra esterlina mandá Estados Unidos.

Stanley i su esposa a bai Australia.

New York.— Tabatin lamantamentoe serio na Rio Janeiro, motivá pa intríganan después di eleccion di presidente.

Segun noticia di Washington, Estados Unidos ta reclamá di Spanja un indemnización pa e pérdidanan koe ciudadánonan americano, bibá na islanan Carolina, a sufrí den e último sucesonan.

13 *Oct:*

Paris.— Mr. Ferry a declará koe comisión di tarifanan den Senado lo examiná e cuestión koe ta impidi importación di carni di porco americano.

Nan ta bisa koe Senado di Alemania ta contra e proyecto di lei riba licornan, koe Emperador a proponé.

Londres.— Nan a derá Mr. Smith coe un servicio simple na Westminster.

Madrid.— Cánovas a scirbi Pidal pa pidiéle forma parte di Ministerio.

New-York.— Fô di Washington nan ta bisa koe Alemania ta consentí di admiti liber di derecho, toer grano di Estados Unidos, bao di condición koe sucoe di remolacha di Alemania gozá na Estados Unidos dje mes derecho, di coeminsá fô di Enero próximo.

Paris.—E dos discúrsonan pacífico pronunciá, un pa Ferry na Francia, i e otro pa Boeticher, vice presidente di ministerio prusiano, na Alemania, ta ocupá en particular atención general.

Na Turquiá nan a descubrí algún plan dje bandidonan koe kier a haci e trennan na un dje lineanan di más importante, descarriljá.

Londres.— Ta demostrá koe envenenamiento di Lydia Miller, cantatriz na un teatro, ta causá pa duque di Clárence, jioe major di príncipe di Wales.

New-York.— Según noticia di Washington, e tratado di reciprocidad coe Méjico ta pará pa ser cerrá.

Paz ta reiná na Guatemala.

15 Oct.

Paris. — Brisson lo trecé den Cámara, pa ser descutí, un proyecto di lei pa doená amnestiá na condenadonan político contando aden e príncipenan desterrado i Rochefort.

Londres.— Diputadonan, partidario di Parnell, a publicá un manifiesto, declarando nan contrá e partido di Mac. Carthy.

Sir Michel Hicks Beach no a aceptá pa birá gefe dje partido di gobierno.

Un tempoe pisá a destruí lineanan telegráfica na sur di Inglaterra i Irlanda. Riba cóstanan tambe, él a causá masjá danjo.

New-York.—Rumor ta circula koe nan a haci un atentado riba vida di Mercier, gefe di gabinete na Canadá. Tropanan a sofocá un rebelión na Montevideo.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van PANDEN, beleend bij de Spaar- en Beleenbank van 1° Januari t/m. 30 Juni 1889, onder N°. 8683 Y t/m. N° 3475 Z, zal plaats hebben op Donderdag 5 November a. s. en de volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 15 October 1891.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá ariba na Spaar- en Beleenbank, fo di 1 di Janaari te 30 di Juni di 1889, bauw di N°. 8683 Y te N°. 3475 Z, lo tin lugá Dja-weebs, dia 5 di November koe ta bini i dianan koe ta sigui.

Ta pidi eesnan koe tin interes a-seerka di bien paga nan intres afin di evita e beendemeentoe ayi.

Corsouw, 15 October 1891.

President,
M. P. CURIEL.

EL FRASCO DE POLVORA DESTAPADO.

De un libro escrito por uno de los médicos más eminentes de Inglaterra tomamos el siguiente párrafo. Léase una vez, dos, tres, hasta que se haya comprendido la idea perfectamente y luego se puede leer el resto del artículo.

Hélo aquí, más claro que el agua, más sencillo que nada. *Todas nuestras* enfermedades *ordinarias,* gota, reumatismo, bronquitis, neumonia, pleuresia, asma, locura, epilepsia *nunca atacan á un individuo saludable* sino que son el resultado de enfermedad *existente* y se *desarrollan,* nunca *se* producen, á consecuencia *de haber violentado la economia.*

Esto es una revelación para la mayor parte de la gente y debe enseñarle una lección práctica.

Para demostrar la aplicación de esta teoria examínese el caso de la Sra. Harriett Steele de 25 Sudeley Street, Islington, Lóndres. Dice: Hace siete años que me atacaron calenturas reumáticas y tuve que guardar cama durante dos años. Me dolia todo el cuerpo, lo cual no me dejaba dormir. Me visitaban dos médicos. Algunas veces los dolores me quitaban el sentido. Cuando me abandonaron las calenturas quedé postrada con fuertes dolores en todos los miembros, en el pecho y en la espalda. Poco después me sacaron de la muñeca algunos pedazos de hueso dañado. Hasta el alimento liquido, que era el único que podia tomar, me producia mucho mal estar. Cada vez me ponia más débil y temia quedarme inútil para toda la vida. Me tenian que levantar y acostar. Un dia me dejaron en casa un papel que trataba de curas de padecimientos como los mios por medio del Jarabe de la Madre Seigel. Compré una botella y después de haber tomado la mitad sentí mucho alivio y empecé á incorporarme, cosa que no habia hecho en dos años. Continuando el uso del Jarabe me puse más fuerte por permitirme comer y digerir el alimento. Al poco tiempo pude salir á la calle en un cochecito y al cabo de seis botellas, me encontraba en estado normal y no he vuelto á tener dolor alguno. Consiento en que se publique esto por si puede ser útil á otros pacientes.

Esta historia parece una novela y algunos es posible que se resistan á creerla. Sin embargo es verdad y de fácil comprensión si se le estudia bajo el punto de vista del párrafo, que hemos aconsejado se lea tres veces. Como todas las otras enfermedades el reumatismo se debe á la pobreza é impureza de la sangre. La impureza consiste en un veneno ácido producido en el estómago y los intestinos por alimento fermentado y no digerido, que algunas veces existe años enteros sin dar lugar á ningún daño importante. *Es como un frasco de pólvora destapado que no ofrece peligro si no cae en él una chispa.* Al fin sucede que la intemperie, la humedad, el frio ó cualquier descuido provocan una crisis. Entónces son los trabajos en la forma de alguna enfermedad especial, reumatismo, bronquitis, neumonia, tisis ó alguna otra dolorosa ó fatal. ¿Comprende V.? Si así es, verá V. porqué cura el Jarabe de la Madre Seigel mientras que otras medicinas y otros tratamientos son como si quisieramos componer un tubo de hierro con un poco de masilla.

Esta es la idea: El Jarabe de la Madre Seigel va hasta la raíz de la enfermedad. Expele la ponzona de la sangre, quita de la gran hornilla humana las cenizas é impurezas, es decir, limpia el estómago y los intestinos y no deja nada que alimente el mal. Este es todo el secreto y por esto se mejoró la Señora Steele cuando temia no tener remedio. La cuestión es no perder tiempo y dinero en atacar los síntomas de la enfermedad; no sufrir y callar mientras que hombres ignorantes abusan de su credulidad y experimentan con su atormentado cuerpo; permitan á la Madre Seigel que ponga fin á la indigestión, origen del mal y vuélvase á ser para gloria de Dios y del país un ser completamente saludable.

AVISO.

Pa falta di carton nos no ta na ocasion ainda di por binder "La Unionnan" di anja pasá. Ma tan pronto koe nos ricibi, lo nos pone na conocemento di público afin koe nan por manda nan "La Union" manera anja pasar.

RED.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.
Vertrekt van New York....	Aug. 22	Sept. 3	Sept. 15	Sept. 26	Oct. 7	Oct. 17
Komt aan te Curaçao	,, 28	,, 10	,, 22	Oct. 3	,, 14	,, 24
Vertrekt van ,, ...	,, 29	,, 11	,, 23	,, 5	,, 15	,, 26
Komt aan te Pto. Cabello	,, 30	,, 12	,, 24	,, 6	,, 16	,, 27
Vertrekt van ,,	,, 31	,, 12	,, 24	,, 6	,, 16	,, 27
Komt aan te La Guayra..	Sept. 1	,, 13	,, 25	,, 7	,, 17	,, 28
Vertrekt van ,, ..	,, 5	,, 18	,, 30	,, 10	,, 21	,, 31
Komt aan te Pto. Cabello	,, 6	,, 19	Oct. 1	,, 11	,, 22	Nov. 1
Vertrekt van ,,	,, 7	,, 19	,, 1	,, 12	,, 22	,, 2
Komt aan te Curaçao	,, [illegible]	,, 20	,, 2	,, 13	,, 23	,, 3
Vertrekt van ,, ...	,, 9	,, 22	,, 3	,, 14	,, 24	,, 4
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,, 10	,, 23	,, 4	,, 15	,, 25	,, 5
Komt aan te New-York..	,, 16	,, 30	,, 10	,, 21	Nov. 1	,, 11

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao.....	Aug. 29	Sept. 11	Sept. 23	Oct. 4	Oct. 15
Komt aan te Coro..........	30	12	24	5	16
Vertrekt van ,, ...	Sept. 6	19	30	11	21
Komt aan te Curaçao.......	7	20	Oct. 1	12	22

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao......	Aug. 29	Sept. 10	Sept. 22	Oct. 4	Oct. 14
Komt aan te Maracaibo......	30	11	23	5	15
Vertrekt van ,, ...	Sept. 7	19	Oct. 1	12	22
Komt aan te Curaçao........	[illegible]	20	2	13	23

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.